

11. februar 2021.

TANJUG/RTV

Ravnopravnost znači jednak pristup svim pravima i uslugama

https://www.rtv.rs/sr_lat/drustvo/ravnopravnost-znaci-jednak-pristup-svim-pravima-i-uslugama_1207668.html

Mnogi životi u Srbiji bili bi sačuvani da su se građani lekaru javili na vreme, a mnogi to nisu učinili jer je s jedne strane u našoj zemlji, pogotovo u ruralnim sredinama, sramota reći da te nešto boli, a s druge strane ljudi u pojedinim udaljenim mestima ostavljeni su bez adekvatne zdravstvene usluge.

To je zaključak društvenog dijaloga na temu "Socijalna politika i zdravstvena zaštita", a koji predstavlja polaznu osnovu za izradu nacrtu zakona o rodnoj ravnopravnosti čiji bi predlog pred poslanicima trebalo da se pojavi do kraja prolećnog zasedanja.

Poverenica za zaštitu ravnopravnosti Brankica Janković iznela je podatak da u Srbiji ima 560.000 udovica i 150.000 udovaca, te dodala da ta velika razlika postoji, jer muškarci mnogo više umiru od nasilnih smrti, ali i ređe idu na preventivne preglede.

Ističe da ni žene ne idu dovoljno na preglede, te da je veliki broj gubitaka ljudskih života u našoj zemlji samo zbog neodlaska na preventivne preglede.

"Veliki broj muškaraca umire zbog toga što je njih, još više nego žene, sramota da odu kod lekara i zatraže pomoć", kaže Janković.

Pored toga, naglašava, građani koji žive u udaljenim sredinama, gde zdravstvena zaštita nije dovoljno dostupna, ne odlaze kod lekara, trpe zbog "sitnice", a na kraju se "sitnica" završi gubitkom organa, ekstremiteta ili života.

Janković poručuje da država zbog toga ne sme život u udaljenim mestima ostaviti bez adekvatne podrške i da je potrebno organizovati mobilnu zdravstvenu zaštitu.

"Transport se takođe pokazao kao problem, jer kako će čovek doći do lekara ako je udaljen 15 do 20 kilometara, a nema više ni redovnih autobuskih linija. Lokalne samouprave bi toga trebalo da budu svesne", ukazala je Janković.

Ističe da ostvarivanje prava na ravnopravnost leži i u kreiranju dobre socijalne politike i dodala da ona socijalnu politiku vidi kao najvažniji deo ekonomske politike.

Janković je ukazala da je osim finansijske podrške vrlo važna i servisna podrška, te je primetila da su mere socijalne i populacione politike upravo više usmerene na finansijsku pomoć.

Stvarnost je, ukazuje, drugačija, jer je pomoć, naročito ženama koje najviše brinu o porodici, potrebna ako žele da izađu na tržište rada i oko podizanja deteta, u kom kontekstu pominje usklađivanje radnog vremena predškolskih ustanova. Takođe, ističe da nedovoljnu podršku imaju i najstariji sugrađani i osobe sa invaliditetom.

"Pitanje rodne ravnopravnosti nije pitanje prava žena, već pitanje ravnopravnosti svih građana, jednakog pristupa svim pravim i uslugama i u toj priči ne smemo zaboraviti muškarce", istakla je Janković.

Državi sekretar u Ministarstvu zdravlja Mirsad Đerlek izjavio je da se na skrining koji se organizuje u ruralnim sredinama javlja malo žena i to je, ističe, u 21. veku nedopustivo.

"Moramo više kroz medije i društveni dijalog govoriti koliko su važni preventivni pregledi, jer gubimo živote", rekao je Đerlek.

Dodaje da je u ruralnim sredinama i dalje tabu tema ili sramota za ženu da kaže da ima problem sa dojkom ili matericom.

Predsednica Asocijacije slobodnih i nezavisnih sindikata Ranka Savić govorila je o tome da je kriza izazvana pandemijom virusa korona mnogo više pogodila žene nego muškarce, jer su upravo žene, ističe, zastupljene u sektorima koji su najviše pogođeni krizom - turizam, ugostiteljstvo, hotelijerstvo...

Žene su, navodi, i pre pandemije više radile kuće poslove, a tokom krize one su, kaže, radile mnogo više tih neplaćenih poslova.

"Prema analizi koju je uradila Međunarodna organizacija rada, da je žena tržišno plaćena za poslove koje je obavljala kod kuće imala bi platu od 546 evra", rekla je Savić.

Pored neplaćenih kućnih poslova, Savić je govorila i o problemu primene zakona i dodala da su u Srbiji mnogi zakoni jako dobri, ali da se ne primenjuju u praksi, kao i da se to ne kažnjava.

"Nema sankcije, nema kazne, nema odgovornosti. Mi dolazimo u situaciju da donesemo jedan dobar zakon po svim evropskim standardima i da se na kraju ne poštuje, zbog toga građani gube poverenje u institucije i sistem", rekla je Savić.

Navela je primer da je jedan od tih zakona i Zakon o radu, u kojem se navodi da rad na određeno vreme može trajati maksimalno dve godine, a u praksi, ističe Savić, traje i po 10 do 15 godina.

Ministarka za ljudska i manjinska prava Gordana Čomić istakla je da budući Zakon o rodnoj ravnopravnosti treba da da smernice za sve druge zakone, odnosno kakva ponašanja zasnovana na predrasudama, i prema muškarcima i ženama, treba zabraniti kako bi celo društvo živelo sa više kvaliteta i manje nepravdi.

Istakla je da će se taj zakon naći pred poslanicima do kraja prolećnog zasedanja.

Taj zakon se, naglašava, ne bavi samo položajem žena, već položajem svih u društvu, da svi imaju jednake uslove za pristup tržištu rada, ali i jednaka prava na socijalnu i zdravstvenu zaštitu.

Šefica Agencije UN Women Milana Rikanović istakla je da je pandemija još više povećala neravnopravnost koja je postojala u našem društvu i pokazala koje oblasti treba unaprediti.

Dodala je da su to i socijalna zaštita i zdravstvena zaštita, a primećen je, kaže, i povećanje nasilja nad ženama.

Današnji društveni dijalog organizovalo je Ministarstvo za ljudska i manjinska prava i društveni dijalog, uz podršku Agencije Ujedinjenih nacija za rodnu ravnopravnost i osnaživanje žena (UN Women).

Danas

Jura počela da otpušta ljude preko SMS poruka, reakcije vlasti nema

Od početka godine sve više otkaza

<https://www.danas.rs/ekonomija/od-pocetka-godine-sve-vise-otkaza/>

Da li SMS porukom, imejlom ili lično, tek od početka godine u Srbiji sve je više otkaza u firmama, više od 300 ljudi u Nišu u fabrikama Jura i Šinvon ostalo je bez posla do početka februara, pre nekoliko dana i u zrenjaninskom Drekslmajeru određen broj radnika je otpušten iako menadžment kompanije nije precizirao koliko.

Sindikati napominju da su i firme poput Aerodroma ili Er Srbije desetkovane, a velika otpuštanja najavljena su i u valjevskom Krušiku.

Radnici Jure i Šinvona, koji je u stopostotnom vlasništvu Jure, tvrde da su za otkaze saznali preko SMS-a, potvrdu toga iz južnokorejskih kompanija juče nismo uspeli da dobijemo, kao ni njihov odgovor koliko je tačno ljudi otpušteno i zbog čega.

Zakon o radu nije predvideo uručenje otkaza telefonskim porukama, već se, kako se navodi u članu 185, rešenje o otkazu mora dostaviti zaposlenom lično, u prostorijama poslodavca, odnosno na adresu prebivališta ili boravišta zaposlenog.

Ugovor o radu otkazuje se rešenjem, u pisanom obliku i obavezno sadrži obrazloženje i pouku o pravnom leku, a ako poslodavac zaposlenom nije mogao da dostavi rešenje lično, dužan je da o tome sačini pismenu belešku.

U tom slučaju, Zakon nalaže da se to rešenje objavi na oglasnoj tabli poslodavca i onda se po isteku osam dana od dana objavljivanja smatra dostavljenim.

„Kada gledate Zakon o radu SMS porukom ne možete da nekom uručite otkaz, tu se radi verovatno o informaciji o dobijanju otkaza, odnosno o tome da ugovor neće biti produžen. Ako sa pravne strane to nije kršenje zakona, sa ljudske strane apsolutno je neprihvatljivo da neko dobije poruku, otvori i doživi šok kada shvati da više nije zaposlen“, kaže za Danas predsednica ASNS Ranka Savić.

Na ovakve stvari smo se od Jure, kako kaže, već privikli, tako da ništa više ne može da iznenadi, ali bi bilo dobro da se nadležni iznenađuju i reaguju.

„U Juri smo 10 puta pokušali da organizujemo sindikat, ali je to bila potpuno nemoguća misija. Ko god pokrene priču o osnivanju sindikata, bude pozvan na razgovor i zapreti mu se raskidom ugovora o radu, a ne možete terati ljude da gube posao da bi osnovali sindikat“, napominje Savić.

Ona kaže da sve ovo što se sada dešava, a otpuštanja ima u svim segmentima privrede, od turizma do malih i srednjih preduzeća i zanatskih radnji, najavljeno je još krajem prošle godine.

Savić napominje da su firme poput Aerodroma ili Er Srbije desetkovane i da je od početka krize izazvane epidemijom korone u Srbiji na desetine hiljada ljudi izgubilo posao.

„Ogroman je spisak kompanija koje smanjuju broj zaposlenih, najsvežiji je primer Krušika iz Valjeva, koji će otpustiti ove godine najmanje 800 do 1.000 ljudi“, ističe predsednica ASNS-a.

Savić napominje da je u Krušiku sada „borba“, jer bez posla ostaju ljudi koji su po pet, šest, ali i 10 ili 12 godina radili na određeno vreme, što je krivica i ove države koja je to dozvolila.

„Dešava se da se ne poštuje Zakon o radu, drže radnike na određeno 10 godina, a onda im kažu nije to otkaz, već se ne produžava ugovor. Pa da si poštovao Zakon taj zaposleni bi posle dve godine imao ugovor na neodređeno. Zato smo sada u ogromnom problemu“, ističe Savić i naglašava kako institucije sistema ne funkcionišu i kada oni ne rade svoj posao, slabo šta možete da uradite.

Zbog krize je ugrožena cela privreda, napominje, otpuštanja su svuda, a jedino gde ih nije bilo za sada jeste javni sektor.

„Tek ćemo da vidimo posledice svega, desetine hiljada ljudi je ostalo bez posla od kada je počela kriza, ali vi nigde ne možete da nađete zvanične podatke jer pre ćemo saznati koliko ih je u Nemačkoj ostalo bez posla nego ovde“, kaže Ranka Savić.

Kritike na račun izjave premijerke da ovde dolaze radnici iz inostranstva jer u državi nema toliko preduzeća koliko ima da se radi

Srbija puna posla – za strane firme

<https://www.danas.rs/ekonomija/srbija-puna-posla-za-strane-firme/>

Poslovnih aktivnosti u Srbiji ima dovoljno, kako tvrdi premijerka Srbije Ana Brnabić, ali je problem što su radnici angažovani na njima slabo plaćeni, a u većini slučajeva profit izvlače samo strane kompanije.

To kažu stručnjaci, komentarišući ocene predsednice Vlade izrečene povodom 100 dana rada njenog novog kabineta, u kojima je istakla da „u svim oblastima ima toliko mnogo poslova, da nema dovoljno firmi koje bi se javile da ponude usluge i da zbog toga dolaze firme i radnici iz inostranstva“.

Privatizacioni savetnik Branko Pavlović kaže za Danas da izjava premijerke predstavlja „potpunu besmislicu“, odnosno da ne odgovara onome što se u Srbiji dešava u praksi.

– Nije tačno da sve kompanije koje posluju u Srbiji, prvenstveno domaće, mogu da dođu do angažmana. To polazi za rukom isključivo malom broju stranih kompanija koje dobijaju poslove na tenderima – kaže Pavlović.

Prema njegovim rečima, domaća privreda je u neravnopravnom položaju u odnosu na stranu konkurenciju jer ne može da dođe do povoljnih kredita kako bi mogla da finansira svoje poslovne aktivnosti.

– Razlog za to je taj što je gotovo čitav sektor u rukama stranih banaka koje nisu blagonaklone kada je reč o kreditiranju srpskih kompanija – smatra Pavlović.

Ljubodrag Savić, profesor Ekonomskog fakulteta u Beogradu, stvari vidi drugačije. Kako kaže, posla u Srbiji svakako ima jer da ga nema stranih kompanija ne bi ni bilo na našim prostorima.

– Svima su obezbeđeni ravnopravni uslovi da posluju u Srbiji, kako domaćim tako i stranim kompanijama. Takođe, svi imaju mogućnost da konkurišu za subvencije koje poslodavcima odobrava država. Pitanje je samo da li neko ima ili nema finansijski interes da uđe u određeni posao. Odnosno, da li će od tog angažmana zaraditi ili ne. Strana preduzeća u Srbiji nemaju problem da se odluče na poslovne aktivnosti jer su deo moćnih multinacionalnih kompanija, sa razvijenim i uhodanim biznisom i sa tržištima na koje je te proizvode moguće plasirati. U Srbiji pak nema mnogo domaćih krupnih preduzetnika a većini od njih nije dostupno tržište na kome bi mogli da plasiraju proizvode poput kablova i sličnih, kao što je slučaj sa stranim kompanijama – objašnjava Savić.

Fabrike uzele milione iz budžeta, a sad otpuštaju zaposlene

<https://direktno.rs/vesti/drustvo-i-ekonomija/333416/otpustanje-otkazi-sms-zlatno-doba.html>

Skoro svakodnevno slušamo da je u Srbiji ekonomska situacija mnogo bolja nego u zemljama u regionu, dok nas sa druge strane preplavljaju informacije da fabrike iz unutrašnjosti, koje su dobile milionske subvencije iz budžeta Srbije za zapošljavanje novih radnika, otpuštaju svoje zaposlene! Ne može a da se ne postavi pitanje, da li je to "zlatno doba" o kojem priča sadašnja Vlada?

Poslednja informacija koju je javnost Srbije dobila je da je fabrika "Aptiv" iz Leskovca poslala na prinudni odmor ili otpustila oko hiljadu ljudi, i to mejlom ili SMS-om. Kako je objavio portal Jugmedia, bez posla je ostalo mnogo "ugovoraca", onih koji su imali ugovore na određeno vreme, dok su na prinudne odmore poslali uglavnom oni koji su imali rešenja "za stalno". Kako su posvedočili, sada već bivši radnici, otkaze su dobijali pod izgovorom da na tim linijama i sektorima proizvodnje više nema potrebe za radnicima, dok su nekim drugim radnicima produžavali ugovore na tri ili šest meseci "zbog povećanog obima posla". Ono što je najveći apsurd je što je kompanija "Aptiv" dobila ugovor za 7,5 miliona evra subvencija iz budžeta Srbije za upošljavanje novih 2.000 radnika.

Vrlo slična situacija desila se i u fabrici "Jura" u Leskovcu, gde je sredinom januara otpušteno 200 ljudi, a "Jura", koja je fabriku u Leskovcu otvorila 2010. godine, takođe je od države, odnosno iz budžeta dobila od 7.000 do 10.000 evra po radnom mestu.

Ista sudbina zadesila je i radnike niškog pogona fabrike "Šinvon", ćerke firme južnokorejske Jure, gde je takođe otpušteno blizu 200 ljudi. Treba napomenuti da je i ova fabrika dobila milione iz budžeta Srbije.

Ekonomista Ljubomir Madžar kaže za Direktno.rs da država mora da odredi opseg tog otpuštanja i šta se zapravo dešava na planu zaposlenosti.

- Oni tvrde da je stopa nezaposlenosti pala ispod 10 odsto, tj. da je došla na jednocifarski nivo, što je jako dobro ako je istina, ali onda bi trebalo da se vidi kako to može da se dogodi da se tako veliki broj ljudi otpušta po unutrašnjosti a da stopa nezaposlenosti bude tako niska? Jedan od razloga je odlazak ljudi u inostranstvo, pa se onda smanjuje pritisak na službe zapošljavanja i onda se stopa nezaposlenosti smanjuje zahvaljujući tome - rekao je Madžar i dodao:

- Vlada bi morala prvo da pogleda te ugovore i da jasno utvrdi šta su obaveze onih koji su primali te subvencije, pretpostavljam da im je obaveza bila da zadrže zaposlenost, bar na nivou koji se zatekao, ako ne i da povećavaju broj zaposlenih. Izgleda da se radi o kršenju ugovora - rekao je Madžar, i dodao da država ne bi smela da ostane hladna i indiferentna na te informacije, trebalo bi utvrditi sve i da li se radi o kršenju ugovora, je država mora da zaštiti svoj interes - rekao je on.

Jedna plaćena, ostalo još 23 rate: Mogu li privrednici da namire odložene poreze

<https://rs.n1info.com/biznis/jedna-placena-ostalo-jos-23-rate-mogu-li-privrednici-da-namire-odložene-poreze/>

Prošle godine, u jeku vanrednog stanja, prihvatili su pomoć države i odložili poreze i doprinose nadajući se da će se za godinu dana situacija stabilizovati i da će moći lakše da plate namete državi. Sada su ovi privrednici u još težoj situaciji - pandemija virusa korona ne jenjava, a kucnuo je čas da se dugovi vraćaju svakog 10. u mesecu. Milena Amon, zastupnica udruženja "Zaštitnik

preduzetnika i privrednika Srbije" u razgovoru sa portal N1 kaže da se nastavlja reketaški odnos Poreske uprave prema domaćoj privredi bez koje - nema ni ekonomije.

„Kad su prihvatili to odlaganje plaćanja poreza i doprinosa, ljudi su očekivali da će situacija sa virusom korona biti rešena u nekoliko narednih meseci. To se nije desilo. I sada imamo delatnosti koje su u problemu i sa nagomilanim dugovima jer ljudi nisu mogli da rade, i uz to im sada za naplatu dospevaju odloženi porezi i doprinosi“, kaže Milena Amon.

Ona podseća i na, kako kaže – pretnju poreznika da će im, ako propuste jednu ratu, sve stići na naplatu, sa kamatama.

„Tako da se nastavlja taj reketaški i zelenaški odnos Poreske uprave prema domaćoj privredi koja je godinama unazad izdašno finansirala javni sektor i zato sada nema rezerve da preživi ovu krizu – jer je godinama opterećena nametima. Ljudi bi možda i imali neki kapital sa strane koji bi im pomogao da prebrode krizu, ali sa ovakvim uslovima poslovanja, to nije moguće“, navodi ona.

Država je, kaže, najavila da će da će u petak izaći sa novim paketom mera.

„Najavili su tri puta po pola minimalca i to neto minimalca. To opet ništa ne rešava. A, već smo izgubili četvrtinu preduzetnika u ovoj godini po podacima APR. Znači urušiće nam se kompletan ekonomski sistem u Srbiji. Jer on se bazira na preduzetnicima i privrednicima, a ne na javnom sektoru“, ukazuje Amon.

Ona ističe da je ovo put u – dužničko ropstvo.

„Nisu ostale zemlje glupe što su davale veće pakete kompenzacije privrednicima tokom krize, kako bi održale domaću privredu“, rekla je Amon.

Konfuzna rešenja

Milena Amon očekuje da će i među onima koji mogu da na vreme plate odložene doprinose i poreze biti nenamernih kašnjenja.

„Tek će tu biti grešaka. I to zbog samih rešenja o odlaganju poreza koja su konfuzno napisana – različite rate nose iste redne brojeve za uplatu, a svaka ima drugačiji poziv na broj. Tako da očekujem da će tu biti i nenamernih grešaka. I ja sam pogrešila, ali mi je knjigovođa skrenuo pažnju. Zbog takvih grešaka, ljudima će stizati sve odmah na naplatu“, ukazala je sagovornica portala N1.

Na pitanje da li je rešenje u daljem prolongiranju plaćanja zaostalih poreza i doprinosa ili u njihovom otpisu, Amon kaže da privrednici traže da država pokrije te iznose, a ne da se dug otpiše.

„Zavisi od delatnosti do delatnosti. Privrednicima koji su više pogođeni merama odložene poreze i doprinose treba definitivno otpisati i pored toga obezbediti im još neku adekvatniju kompenzaciju. Jer, oni su već u velikim dugovima. Turističke agencije, organizatori događaja, igraonice... to su sve delatnosti bez dinara prihoda skoro godinu dana, a sada su im stigli i novi nameti kao što je eko-taksa“, navodi ona.

Država je, kaže, vrlo revnosna i u naplati takse za isticanje natpisa na radnjama, poput firmarine.

„Samo se izmišljaju novi nameti, a istovremeno poskupljuje struja, sve poskupljuje i to se odražava i na privrednike“, ukazuje zastupnica udruženja „Zaštitnik preduzetnika i privrednika Srbije“.

Podsetimo, privrednici su u toku prvog i drugog paketa državnih mera pomoći u 2020. godini, mogli da odlože plaćanje poreza i doprinosa za pet meseci – kada su za svoje radnike prvo dobijali cela tri neto minimalca, a potom još dva puta po 60 odsto neto minimalca.

Mesečni nameti na rad, na minimalnu zaradu od oko 30.000 dinara su oko 18.000 dinara. Ove namete privrednici su mogli da odlože i plate na maksimum 24 rate. Uz ovako odložene poreze i doprinose, privrednici plaćaju i tekuće namete na rad.

Komisija: Niš ekspres naplaćivao istu uslugu po različitim cenama

<https://rs.n1info.com/biznis/komisija-nis-ekspres-naplacivao-istu-uslugu-po-razlicitim-cenama/>

Niš ekspres, kao upravljač Autobuskom stanicom Niš, treba da plati kaznu od 37,59 miliona dinara - što je po trenutnom kursu nešto više od 319.000 evra - zbog zloupotrebe dominantnog položaja, utvrdila je Komisija za zaštitu konkurencije. Prema obrazloženju, do zloupotrebe je došlo jer je za istu staničnu uslugu ovo preduzeće naplaćivalo putnicima - različite iznose.

Pune 3,5 godine – od aprila 2015. do novembra 2018, Autobuska stanica Niš putnicima je zaračunavala različite cene na ime stanične usluge i to u zavisnosti od toga koliko kilometara putuju. Tako se najniža stanična usluga od 15 dinara zaračunavala uz kartu za putovanje do mesta udaljenog 15 kilometara, a najviša, od 100 dinara, za relaciju dužine od 300 kilometara i više.

Ovakvu praksu Komisija za zaštitu konkurencije ocenjuje nepravičnom, neopravdanom i diskriminatorskom prema putnicima koji putuju na različitim relacijama “budući da različite relacije putovanja ne podrazumevaju drugačiji obim i vrstu usluge koje pruža Niš-ekspres kao upravljač AS Niš putnicima, a koja se naplaćuje kroz staničnu uslugu”.

To, kako ocenjuje Komisija, predstavlja radnju zloupotrebe dominantnog položaja u vidu neposrednog nametanja nepravičnih uslova poslovanja.

Različita je bila i cena peronske karte – jedna se naplaćivala uz cenu karte, a druga, znatno skuplja, zaračunavala se putnicima koji na peron izlaze jer nekoga prate na put ili žele da kupe kartu u autobusu, pošto se prodaja karata na šalteru obustavlja pet minuta pred polazak.

Tako je, prema navodima Komisije, u periodu od 18. aprila 2015. godine do 13. jula 2016. godine peronska karta koštala sto dinara, da bi potom, sve do 18. februara 2018. godine bila naplaćivana „160 dinara za lica koja putuju sa prevoznicima koji Niš-ekspresu nisu dostavila cenovnike, i u iznosu od 300 dinara za ostale putnike“. Nakon toga, od 19. februara 2018. do 20. novembra iste godine, ova karta je koštala 160 dinara.

Ovo za posledicu ima, kako ističe Komisija – „diskriminaciju korisnika zbog plaćanja različitih cena za istu uslugu izlaska na peron“.

Niš ekspres je, kako se navodi u rešenju Komisije, podneo ukupno tri predloga za prekid postupka.

Na rešenje Saveta Komisije za zaštitu konkurencije, Niš ekspres nije imao mogućnost žalbe, ali je imao mogućnost pokretanja upravnog spora podnošenjem tužbe Upravnom sudu u Beogradu.

BETA/DANAS

Poreska uprava: Privrednici na vreme da plate odložene poreze inače će dospeti ceo dug i kamata

<https://www.danas.rs/ekonomija/poreska-uprava-privrednici-na-vreme-da-plate-odložene-poreze-inače-će-dospeti-ceo-dug-i-kamata/>

Poreska uprava u Srbiji upozorila je privrednike koji su prošle godine prihvatili pomoć države da im se odlože porezi i doprinosi na zarade zaposlenih za četiri meseca, da će im se ako zakasne jedan dan, zaračunati ceo iznos duga sa kamatom.

Rok za uplatu prve rate poreza i doprinosa dospeva sutra, 10. februara i to će, prema rečima zastupnice udruženja Zaštitnik preduzetnika i privrednika Milene Amon biti novi udarac privrednicima.

Država je prošle godine zbog pandemije virusa korona kroz dva paketa pomoći privredi odložila poreze i doprinose na zarade zaposlenih za četiri meseca do februara ove godine i omogućila da se plate u 24 mesečne rate.

„Mnogi nemaju ni posla ni novac i dospeće ove rate će mnoge firme ‘sahraniti’“, rekla je Amon.

Dodala je da se u vreme prihvatanja državne pomoći očekivalo da će se pandemija završiti do sredine godine i da će se poslovanje normalizovati.

Istakla je da država ne odgovara na zahteve privrednika da se odloženi porezi otpišu, a da su mnoge države u Evropi u vidu pomoći dodeljivale bruto plate, odnosno nisu tražile da na dodeljene neto plate poslodavac plati poreze i doprinose.

Amon je rekla da će kod uplate poreza biti i tehničkih problema jer se četiri rate uplaćuju na različite pozivne brojeve i ako se pogreši verovatno će se tretirati kao zakašnjenje u otplati.

Direktor turističke agencije Sabra travel Vladimir Vlaho rekao je da ima teškoća u obezbeđenju novca za odložene obaveze jer kriza traje duže nego što se moglo pretpostaviti.

„Odlaganje poreza i doprinosa bila je prošle godine velika olakšica, ali kako se pandemija nije završila i posla nema, očekivali smo da se ta odluka o pomoći revidira i obaveze otpišu“, rekao je Vlaho.

Dodao je da je, u situaciji kada nema posla, svaka suma para opterećenje i da su to, najvećim delom obaveze koje se odnose na radnike kojima su obezbeđivane plate iako nije bilo posla zbog čega su krajem godine otpušteni.

„Pre pandemije smo imali 50 radnika i morali smo da otpustio 95 odsto“, rekao je Vlaho.

FONET/N1

EP usvojio rezoluciju o smanjivanju razlika i suzbijanju siromaštva zaposlenih

<https://rs.n1info.com/biznis/ep-usvojio-rezoluciju-o-smanjivanju-razlika-i-suzbijanju-siromastva-zaposlenih/>

Evropski parlament je usvojio rezoluciju o smanjivanju razlika i suzbijanju siromaštva među zaposlenima, u kojoj traži uvođenje minimalne zarade, jednakost uslova rada za sve, uključujući i digitalne poslove, kao i ukidanje različitih plata za muškarce i žene.

Načelo da sa zaposlenjem nestaje siromaštvo ne važi u sektorima s niskim primanjima, kao ni za one koji rade u nesigurnim i netipičnim radnim uslovima, istakli su evroposlanici, zatraživši uvođenje minimalne plate i jednake uslove rada za sve.

Rezolucija o smanjenju nejednakosti, s posebnim naglaskom na siromaštvo uprkos zaposlenju, usvojena je na plenarnoj sednici sa 365 glasova za, 118 protiv, uz 208 uzdržanih, objavio je Evropski parlament, prenosi Hina.

Poslanici su podržali predlog Komisije o direktivi EU o minimalnim platama, ocenivši ga važnim korakom kako bi se osiguralo da svi mogu zarađivati za život od svoga rada, a pozvali su Komisiju i države članice da u opšti cilj okončanja siromaštva u EU uključe i sprečavanje siromaštva među onima koji su već zaposleni.

U raspravi je istaknuto da direktiva treba da obezbedi da propisane minimalne plate uvek treba da budu iznad praga siromaštva, kao i da poslodavci od minimalne plate ne bi trebalo da odbijaju troškove kao što su smeštaj, obavezna odeća, alati, lična zaštita i druga oprema.

Uslovi rada trebalo bi da budu isti za sve, pa tako i za one koji rade putem digitalnih platformi, zbog čega su poslanici kao važan element suzbijanja „siromaštva uprkos zaposlenju“ naveli zakonodavni okvir o minimalnim uslovima rada za sve radnike.

Taj zakonodavni okvir uključivao bi i oblike rada u digitalnoj ekonomiji koje često karakteriše neizvesnost. Na radnike u tom sektoru takođe bi trebalo da se primenjuju postojeći zakoni o radu i odredbe o socijalnoj sigurnosti, kao i mogućnost kolektivnog pregovaranja, naglašava se u rezoluciji.

Tokom rasprave je upozoreno da 95 miliona Evropljana živi u opasnosti od siromaštva, uprkos tome što je Evropska unija jedno od najbogatijih područja na svetu.

Vučković: BDP nije jedini pokazatelj, kvalitet života zavisi i od drugih stvari

<https://rs.n1info.com/biznis/vuckovic-bdp-nije-jedini-pokazatelj-kvalitet-zivota-zavisi-i-od-drugih-stvari/>

Kreatori ekonomske politike skloni su da kratkoročnim merama guraju brzi uzlet BDP, ali to može biti kontraproduktivno, jer će u sledećim godinama privredna aktivnost opasti i na srednji rok se ništa ne dobija, izjavio je za portal Biznis.rs profesor ekonomije i doskorašnji član Fiskalnog saveta Vladimir Vučković.

Zato je važno, uz rast BDP, imati makroekonomsku stabilnost i poboljšavati fundamentalne faktore u državi, jer su to poluge za održiv dinamični višegodišnji porast BDP, objašnjava Vučković.

On ukazuje da izolovano posmatranje BDP ipak nije dobro i napominje da je rast privrede uzaludan, ukoliko postoje visoka inflacija, nezaposlenost, ako raste nejednakost i ako mali broj preduzeća doprinosi rastu.

Prema njegovoj oceni, kvalitet života zavisi i od stanja infrastrukture, životne sredine, dostupnosti i kvaliteta osnovnih proizvoda i usluga, kao što su zdravstvo, obrazovanje, voda za piće, vazduh, deponije, kanalizacije.

Osećaj da li živimo bolje, kako je objasnio, zavisi i od subjektivnog stanja, pravde u društvu, zaštite prava pojedinaca, jednakosti šansi i stanja u životnoj sredini.

Zbog svega toga, u svetu se razvijaju alternativni pokazatelji stanja u jednom društvu. Konstruišu se različiti indeksi blagostanja i sreće, a BDP je samo jedan pokazatelj koji se pri tome koristi, navodi Vučković.

On je primetio i da promene BDP u jednom kvartalu ili godini ne znače mnogo, jer je potrebno gledati promene u periodu od pet ili deset godina, pošto se države u određenom trenutku mogu naći u specifičnoj situaciji koja ne odgovara pravoj prirodi njihovog rasta i položaja.

Vučković procenjuje i da mogući i potrebni realni privredni rast Srbije na srednji i dugi rok iznosi oko 5 odsto i objašnjava da ovaj cilj nije nedostižan, „s obzirom na relativno nisku startnu poziciju, potencijale naše privrede i stanje u svetu“.

Kako je predočio, više treba poraditi na fundamentalnim faktorima, kao što su ekonomske i društvene institucije, pravosuđe, korupcija, obrazovanje, infrastruktura i do toga će se stići.

Što se džepova građana tiče, Vučković tvrdi da oni već osećaju relativno dobre performanse Srbije u prethodnih nekoliko godina, pošto rastu prosečne zarade i penzije.

Uprkos svemu, Vučković smatra da nijedan drugi pokazatelj ne sumira privredne rezultate kao BDP i zaključuje da on, uz sva ograničenja, „ostaje lična karta jedne privrede i prva slika koju vidimo kada ocenjujemo ekonomsko stanje u jednoj zemlji“.

BETA/NOVA.RS

Ekonomisti i privrednici različito o državnoj pomoći

<https://nova.rs/vesti/biznis/ekonomisti-i-privrednici-razlicito-o-drzavnoj-pomoci/>

Ekonomisti su ocenili da bi država trebalo dobro da odmeri koja preduzeća i koliko treba pomagati, a privrednici smatraju da je finansijska podrška potrebna i malim i velikim firmama.

Profesor Ekonomskog fakulteta u Beogradu Ljubodrag Savić rekao je da je ispravna ekonomska logika da država sada pomaže privredu, ali da je pitanje mere do kada to treba činiti i koliko i kome dati finansijsku podršku.

On je na pitanje Bete da li država treba da pomaže i velike firme podsetio na narodnu izreku da “debelu gusku ne treba mazati mašču”.

Predsednik Srbije Aleksandar Vučić izjavio je da će od Vlade tražiti da državnu pomoć u ublažavanju krize izazvane pandemijom koronavirusa pored malih i srednjih preduzeća dobiju i velike kompanije sa više od 500 zaposlenih, a da se ta pomoć ne dodeli samo bankama i finansijskim institucijama.

“Pitanje je koga i koliko treba pomoći i šta će to značiti za rast javnog duga. Negde se mora stati, jer se mora voditi računa i o budućnim generacijama koje treba da vraćaju uzete kredite”, rekao je Savić.

Dodao je da ima zemalja koje mogu da vraćaju dug i ako je on 225 odsto njihovog bruto domaćeg proizvoda (BDP), kao što je Japan, a ima i nekih koje ne mogu ni ako je 50 odsto BDP-a.

Savić je rekao da je prvo pitanje da li se trenutni javni dug može redovno servisirati, pa ako je odgovor da može treba napraviti selekciju.

“To je nažalost veoma ‘klizav’ teren, jer kako odrediti kome dati pomoć, pošto nema validnih podataka o tome kako su se kretali prihodi za vreme pandemije. A i opozicija bi mogla optužiti vlasti da pomoć daje partijskim istomišljenicima i prijateljima”, rekao je Savić.

Prema njegovim rečima, i nemačka kancelarka Angela Merkel je upozorila da se privrednici moraju navikavati na situaciju kada više ne bude pomoći, iako se ona u Nemačkoj u nekim sektorima odredjivala prema visini prihoda u istom mesecom prethodne godine.

Savić je rekao da kada nije moguće ustanoviti jasne kriterijume u selektivnoj raspodeli pomoći, da ima utisak da se država opredelila po principu “ne zameriti se nikom”, kao i da je tekuća godina i predizborna.

“Više bih se fokusirao na socijalnu pomoć, jer ima ljudi, posebno ranjivih grupa, koji su ispali iz tog okvira pažnje nadležnih službi”, rekao je Savić.

Da bi pomoć zaista stigla onima kojima je najpotrebnija, moraju se, kako je rekao, izraditi socijalne karte, kojima bi se precizno identifikovala lica kojima je pomoć najpotrebnija.

Prema njegovim rečima, to je veoma mukotrpan i zahtevan posao, ali je dobro da se Vlada uhvatila u koštac sa tim problemom, mada će njegovo rešavanje potrajati.

Direktor Unije poslodavaca Srbije Slobodan Đinović ocenio je da ne treba praviti diskriminacije i da pomoć treba dati svim preduzećima bez obzira na veličinu.

“U početku pandemije su bila pogodjena mala preduzeća, a sada se oseća problem i kod velikih zbog zaključavanje inostranih partnera”, rekao je Đinović.

Dodao je da se zatvaraju i pojedini delovi Kine i da je sve teže nabaviti reprimaterijal.

Istakao je da je visina javnog duga sada sekundarna stvar u odnosu na potrebu spašavanja privrednog potencijala.

Direktorka snimljena kako radnicima pretila otkazima

<https://nova.rs/vesti/drustvo/kako-pretila-direktorka-znate-kakva-sam-krenucu-sa-merama/>

Državna revizorska institucija (DRI) je nedavno objavila izveštaj o poslovanju specijalne bolnice za rehabilitaciju “Rusanda” u Melencima, na osnovu kojih je utvrđen niz propusta prilikom povećanja plata i javnih nabavki koje su sprovedene u ovoj zdravstvenoj ustanovi. Zbog toga što su zaposleni ove bolnice delili na društvenim mrežama sadržaj iz izveštaja DRI, v.d. direktorka “Rusande” Zorica Čulibrk ih je upozorila da bi mogli da snose posledice u vidu disciplinskih postupaka i otkaza.

“Znate tačno kakva sam. Da nije bilo mene ova ustanova ne bi postojala. Ne biste ovde radili, odavno biste bili bez posla. Još jednom li čujem da se bavite onim stvarima koje ne razumete, ne znate ili naslućujete, onda ću krenuti sa merama. Znate da to činim i sankcionišem. Je l' bilo otkaza i disciplinskih postupaka? Nadam se da ćete ubuduće voditi računa”, poručila je zaposlenima, između ostalog, direktorka Čulibrk.

Šta je navedeno u izveštaju DRI

Na sajtu DRI se navodi da je u do sada sprovedenim revizijama poslovanja specijalne bolnice za rehabilitaciju "Rusanda" utvrđeni nedostaci i nepravilnosti koji se odnose na uvećanje plata, utvrđivanje ostvarenih sopstvenih prihoda i rashoda, kao i nepravilnosti u vezi sa planiranjem, sprovođenjem i praćenjem izvršenja javnih nabavki što, kako se navodi u izveštaju, ukazuje na slabosti i odsustvo internih kontrola u vezi sa vršenjem poslova javnih nabavki.

Iz DRI navode da je pomenuta bolnica donela opšti akt poslodavca kojim su, kako se navodi, utvrđeni elementi za povećanje plata, ali da ta bolnica nije utvrdila visinu prihoda koju mogu koristiti za ostvarivanje prava na uvećanje plata zaposlenih. DRI navodi da je tokom 2019. bolnica "Rusanda" nije povećavala plate iz prihoda ostvarenih pružanjem usluga van obaveznog zdravstvenog osiguranja.

U izveštaju se takođe ističe da bolnica u Melencima nije poštovala pojedine mere za sprečavanje korupcije i uslove za pokretanje javnih nabavki propisanih Zakonom o javnim nabavkama. Specijalna bolnica za rehabilitaciju "Rusanda", Melenci, u 2018. i 2019. godini nije imala akt o javnim nabavkama.

"U 2019. godini nije imala službenika za javne nabavke, a u najmanje devet sprovedenih postupaka javnih nabavki, za članove komisije za javne nabavke imenovana su lica koja nisu zaposlena kod naručioca i koja nemaju odgovarajuće stručno obrazovanje iz oblasti iz koje je predmet javne nabavke", navodi se u izveštaju.

DRI ističe i da je pomenuta bolnica u prethodnom periodu izvršila nabavke dobara, usluga i radova u iznosu od 54,10 miliona dinara, koje nisu u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama.

"Specijalna bolnica je u u 2018. i 2019. godini izvršila nabavke dobara, usluga i radova u vrednosti od 23,67 miliona dinara, bez sprovođenja postupaka javnih nabavki, a da nisu postojali razlozi za izuzeće od primene Zakona o javnim nabavkama. Bolnica je preuzela obaveze za nabavke obroka za ishranu pacijenata u iznosu od 27,80 miliona dinara po osnovu okvirnog sporazuma koji je zaključen na veću vrednost od procenjene vrednosti javne nabavke, bez prethodnog uveravanja da ta vrednost nije veća od uporedive tržišne cene. Specijalna bolnica je izvršila uvećanje obima dela nabavki dobara i usluga za više od 5 odsto vrednosti ugovora, odnosno, za ukupno 2,63 miliona dinara, bez sprovođenja novog postupka javne nabavke", ističe se, između ostalog, u izveštaju Državne revizorske institucije.

Kadar SNS

Ćulibrk je kao kadar Srpske napredne stranke na čelo specijalne bolnice za rehabilitaciju "Rusanda" je došla u martu 2017. godine, kad je imenovana za v.d. direktorku. Prema pisanju dnevnog lista Politika, ona je tokom 2014. godine okupila grupu lekara sa kojima javno ukazivala na propuste tadašnjeg menadžementa bolnice. Grupa lekara predvođena Zoricom Ćulibrk je tvrdila da je apolitična, te da im je jedini cilj da spreče potpuno posrtanje te ustanove, a potencirale su i nezakornosti u radu zbog kojih, kako su rekle, posla ima i policija.

Istovremeno, u tom periodu je i gradski odbor SNS u Zrenjaninu naglašavao da je pomenuta ustanova u nemilosti tadašnje pokrajinske vlasti, ujedno promovišući svog člana dr Zoricu Ćulibrk kao kandidata za direktora "Rusande".

Na konferenciji za medije, koja ja je te 2014. godine održana u prostorijama SNS, Ćulibrk je isticala da je upravo ona sposobna da ozdravi "Rusandu" i da sebe vidi kao "odgovornu, agilnu, stručnu i dobrog poznavaoa prilika i ljudi u banji".

"Želim da krenem u promene, uvažavajući ljude u timu i kolektivu. Želim bezbedno, etički prihvatljivo i pravedno okruženje za zaposlene, što će se pozitivno odraziti i na naše bolesnike i korisnike", isticala je Ćulibrk, kao stručni, ujedno i politički kandidat za direktora.

Zorica Ćulibrk je magistar fizijatrije i specijalnoj bolnici "Rusanda" radi od 1995. godine.

PRODAJE SE KROMPIR IZ HRVATSKE, ILI ALBANIJE, A NAŠ TRULI: Gnevni poljoprivrednici poručuju - zar kilogram вреди 8 dinara?!

<https://www.novosti.rs/vesti/ekonomija/963722/prodaje-krompir-hrvatske-ili-albanije-nas-truli-gnevni-poljoprivrednici-porucuju-zar-kilogram-vredi-8-dinara-foto>

GNEVNI proizvođači krompira iz suvoborskih sela, njih oko stotinu, okupili su se u Gornjim Banjanima kod Gornjeg Milanovca.

Oni su protestovali zbog rekordno niske cene krompira, koja je pala na osam dinara po kilogramu. Krompiraši su istakli da je nedopustivo da se u trgovinama i na pijacama prodaje krompir iz Hrvatske, ili Albanije, dok njihov truli u trapovima.

Poljoprivrednici ističu da je ovaj kraj poslednja oaza zdravog jestivog krompira i da deset kuća, recimo, godišnje proizvede čak oko 500 vagona ovog povrća.

- Trenutno u svom magacinu imam blizu 50 vagona krompira. Ne znam šta ću sa njim. On mora da se prebira, slaže i na kraju sav naš trud završiče negde na smetlištu. Proizvodna cena po kilogramu se kreće oko 15 dinara, mi smo u debelom minusu. Molimo državu da nam pomogne i spreči neloyalnu konkurenciju, odnosno preprodavce koji zarađuju na našoj mucu. Zanimljivo je da je cena u marketima pala za par dinara, dok je nama desetakovana – kazao je proizvođač Goran Pejić.

Proizvođači su uputili apel za pomoć Ministarstvu poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede. Traže da ih država zaštiti, te da im obezbedi siguran plasman.

- Nije nam jasno šta se ovo dešava. Država nam daje subvencije za proizvodnju, i sada kada treba da prodamo to što smo proizveli uz pomoć države, mi nemamo kome da prodamo. Neka

nam kažu šta treba da proizvodimo, samo da imamo kome da robu plasiramo – rekli su nezadovoljni proizvođači.

Jedan od krompiraša, Radiša Despotović dodaje da je situacija katastrofalna, nikad teža.

- Odavno krompir nije bio jeftiniji. Prošle godine je cena po kilogramu bila tri puta veća. Ima krompira puno, ali nemamo kupce. Sa druge strane, krompir se uvozi iz Hrvatske, Albanije, a naš će, po svemu sudeći, napuniti potoke – zaključio je Despotović.

BETA/DIREKTNO.RS

Protiv predloga Vlade glasalo 99 odsto frilensera

<https://direktno.rs/vesti/drustvo-i-ekonomija/333838/frilenseri-vlada-srbije-anketa-porez.html>

Udruženje radnika na internetu saopštilo je večeras da je 2.892 radnika na internetu negativno odgovorilo na anketu o prihvatanju predloga Vlade za regulisanje obaveza fizičkih lica po osnovu poreza i doprinosa na prihode iz inostranstva, što je 99 odsto ispitanika.

Kako se navodi, anketu na Fejsbuku je popunilo njih 2.927 u prva 24 sata. Za prihvatanje tog predloga izjasnilo se njih 35.

Kako su dodali, članovima Udruženja poslata je ista anketa mejlom, kako bi bilo omogućeno odvojeno izjašnjavanje za članove.

- Javno dostupnu anketu na Fejsbuku popunilo je 2.927 ljudi koji su se izjasnili na sledeći način: NE prihvata predlog Vlade 2.892; Prihvata predlog Vlade 35. Anketu za članove popunilo je 617 ljudi: NE prihvata predlog Vlade 613; Prihvata predlog Vlade četvoro - naveli su u saopštenju. Naveli su da je anketa još uvek dostupna.

- Anketa je potvrdila stav Udruženja - taj predlog ne može da bude rešenje problema oporezivanja frilensera, te je 99 odsto radnika na internetu odbilo predlog Vlade. Smatramo da Vlada mora uvažiti izjašnjavanje radnika na internetu i prihvatiti zahteve koje ponavljamo već četiri meseca - naveli su.

Svaka šesta vest sa naslovnica - LAŽNA

<https://direktno.rs/vesti/drustvo-i-ekonomija/333886/naslovne-strane-lazne-vesti-stampa-mediji.html>

Na naslovnim stranama srpskih dnevnika gotovo svaki šesti naslov objavljen tokom 2020. godine bio je lažna vest, pokazalo je istraživanje "Spoljnopolitičke posledice kovid-19 krize po Srbiju" koje je sproveo Savet za strateške politike (CFSP) uz podršku ambasade SAD.

Istraživanje koje će biti predstavljeno večeras na onlajn konferenciji "Epidemija lažnih vesti" pokazalo je da su na naslovnim stranama kao glavna tema najzastupljenije bile vesti vezane za koronavirus - ukupno 26,9 odsto i dnevna politika - 17,5 odsto, a od velikih spoljnopolitičkih partnera najzastupljenije su bile SAD (170 puta), Rusija (84 puta) i EU (50 puta).

Cilj istraživanja bila je analiza načina na koji su tokom prošle godine na naslovnim stranama domaće štampe predstavljeni sa jedne strane zapadni partneri Srbije (SAD, EU i NATO) a sa druge Kina i Rusija.

Analizom su obuhvaćene 2.673 naslovne strane pet dnevnih novina (Večernje novosti, Danas, Blic, Kurir, Politika, Informer, Alo i Srpski telegraf) od 1. januara do 31. decembra 2020.

Od ukupno 2.673 glavne teme, lažne vesti čine 16,8 odsto.

Srazmerno ukupnom broju najviše lažnih vesti na naslovnim stranama srpske štampe objavljeno je o Zapadu i NATO, a najmanje o EU i Kini. Najnegativnije se izveštavalo o Zapadu uopšteno i o NATO, a najpozitivnije o Rusiji i Kini.

Od ukupno 463 naslova koji su tokom prošle godine na prvim stranama bile posvećene SAD, 28,7 odsto bile su lažne vesti. Više od polovine - 51,1 odsto vesti o SAD imalo je neutralnu konotaciju, 29,3 odsto bilo je pozitivne konotacije, dok je najmanji procenat naslova imao negativnu konotaciju - 19,6 odsto.

Gotovo polovina naslova o SAD - 46,9 odsto bili su senzacionalistički.

Ruska Federacija tokom 2020. na naslovnim stranama u dnevnoj štampi u Srbiji našla se ukupno 209 puta. U dve trećine slučajeva o Rusiji se u izveštavalo pozitivno - 66 odsto naslova, a negativnih naslova bilo je 8,1 odsto.

Lažne vesti čine 24,4 odsto od ukupnog broja naslova povezanih sa Rusijom, a elementi senzacionalizma uočeni su u 48,3 odsto vesti.

EU je prošle godine posvećeno 200 tekstova na naslovnim stranama srpske štampe, a svaka peta vest (20 odsto) bila je lažna.

O EU se u najviše slučajeva izveštavalo neutralno - 47 odsto od ukupnog broja naslova, 36,5 odsto bile su vesti u negativnoj konotaciji, a samo 16,5 odsto naslova ima pozitivnu konotaciju.

Elemente senzacionalizma imalo je 30 odsto vesti o EU.

Kini su tokom prošle godine na naslovnim stranama posvećene 102 vesti, od tog broja 21,6 odsto čine lažne vesti, a 45 odsto bile su senzacionalističke.

O Kini je najveći broj naslova imao pozitivnu konotaciju - 61,8 odsto, dok je samo 6,8 odsto naslova o Kini imalo negativnu konotaciju.

NATO se na naslovnim stranama tokom 2020. pominje ukupno 43 puta, a od tog broja 41,9 odsto bile su lažne vesti. Više od dve trećine naslova (67,4 odsto) bilo je negativne konotacije, a 62,8

odsto vesti povezanih sa NATO bile su u senzacionalističke. Samo dva naslova o NATO imali su uglavnom pozitivnu konotaciju od kojih je jedan označen kao lažna vest.

Od ukupno 35 naslova u kojima se govori o Zapadu uopšteno, 15 (oko 43 odsto) su bile lažne vesti. Više od dve trećine (71,4 odsto) naslova o Zapadu imalo je negativnu konotaciju, a više od polovine naslova (57,2 odsto) bili su senzacionalistički.

Pored analize naslovnih strana dnevne štampe, drugi deo istraživanja obradjuje stavove studenata Fakulteta političkih nauka o temama u vezi sa spoljnom politikom Srbije u toku pandemije.

Autori istraživanja koje će biti predstavljeno na večerašnjoj onlajn konferenciji "Epidemija lažnih vesti" su Dajana Ostojić i Miloš Mihajilica.